

ERKLÆRING.

På forespørsel fra advokat Gudleik Stöylen om jeg muligens husker noe mere i forbindelse med salget av fru Maria Quisling's malerier m.m., jfr. min erklæring av 2.12.52, og om jeg kjenner til hvor store kontantbelöp hun fikk ved malerisalgene, kan jeg uttale følgende:

I min erklæring av 2.12.52 har jeg allerede forklart:

"Hösten 1939 og i begynnelsen av januar 1940 solgte Vidkun Quisling mange malerier til store belöp og fru Quisling beholdt selv et større belöp i forbindelse med disse salg. Hun önsket nemlig selv å ha en reserve i kontanter på grunn av den usikre situasjon man den gang befant seg i etter krigsutbruddet i 1939. Dessuten er jeg bekjent med at Vidkun Quisling solgte en del malerier direkte for Maria Quisling, og salgssummen beholdt Maria Quisling i kontanter fordi hun önsket å ha sine egne personlige midler."

Jeg var ved mange anledninger sammen med Maria Quisling för og under krigen, og fikk et ganske godt innblikk i hennes ökonomiske forhold, fordi hun etterhvert leilighetsvis fortalte meg om malerisalgene m.m. Jeg husker f.eks. godt at da min fetter Vidkun Quisling var blitt franarret en ekte Franz Hals, og dessuten mange andre malerier gjennom kunsthandler Harberg, ble Maria Quisling redd for ytterligere tap. Min fetter tok seg meget nær av de tap han uheldigvis hadde påført sin hustru, og de dröftet alvorlig på hvilken måte hun kunde gærderes mot å miste mere av sin morsarv. Vidkun og Maria Quisling ble så enige om at hun skulde beholde en del av salgssummen ved hvert salg av malerier etc. for å kunne ha sin egen formue i reserve, som sine personlige midler. Vidkun Quisling var senere heldig ved salg av flere malerier til gode priser. Således ble et maleri av Renoir solgt for Kr. 50.000.--. Jeg forstod av det som ble meg fortalt at Maria Quisling efter hvert samlet kontant-belöp gjennom ärrerker.

Å rekonstruere alt sammen nå efter så mange års forlöp er vanskelig, men jeg kan med sikkerhet uttale at jeg har hört fortalt, enten snart efter krigsutbruddet i 1939, eller efter at Norge var kommet ned i krigen, at Maria Quisling hadde samlet seg sin egen betydelige formue i kontanter ved salg av malerier og andre verdigjenstander. Disse pengene representerte en del av hennes morsarv, da det var fra sin mor hun hadde fått sine verdigjenstander i Rusland i 1929, enten i form av malerier etc., eller i kontanter som hun brukte til kjøp av malerier, antikviteter etc. i Rusland.

Oslo, den 2. desember 1954,

M. L a n g a a r d (sign.)